

FTV Prima, spol. s r.o.
Na Žertvách 132/24
18000 Praha

Sp. zn./Ident.: 2013/885/DRD/FTV
Č.j.: DRD/2071/2014
Zasedání Rady č. 11 - 2014 / poř.č.: 45

ROZHODNUTÍ

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) coby ústřední správní úřad v rámci své působnosti dané § 5 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v platném znění (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.) a § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, vydala dne 27. května 2014

rozhodnutí:

Rada ukládá provozovateli FTV Prima, spol. s r.o., IČ: 48115908, sídlem Na Žertvách 24/132, 180 00 Praha 8 – Libeň, pokutu dle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. ve výši 100 000,- Kč pro porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., neboť odvysíláním pořadu Zprávy FTV Prima, respektive reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, dne 13. září 2013 od 18.55 hodin na program Prima, se dopustil porušení povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit, neboť předmětnou reportáží došlo k věcně nesprávnému a neověřenému informování o průběhu policejní razie v budovách vydavatelství Mladá fronta a.s., zejména pak uvedením informace, že razie probíhala rovněž v budově v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou.

Pokuta je splatná ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 3754-19223001/0710, vedený u České národní banky, variabilní symbol 2013885.

Účastníkovi řízení se ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 50/2005 Sb. na účet č. 3711-19223001/0710 vedený u České národní banky, variabilní symbol 2013885. Náhrada nákladů řízení je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Společnost FTV Prima, spol. s r.o. (účastník řízení) je provozovatelem televizního vysílání programu Prima na základě licence ze dne 16. března 2010, sp.zn. 2010/68/KOZ/FTV, ve znění pozdějších změn.

Účastník řízení odvysílal dne 13. září 2013 od 18:55 hodin na program Prima zpravodajský pořad Zprávy FTV Prima, který obsahoval reportáž Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech.

Rada na základě usnesení přijatého na 19. zasedání v roce 2013 (bod č. 15) požádala *provozovatele FTV Prima, spol. s r.o., IČ: 48115908, sídlem Na Žertvách 24/132, 180 00 Praha 8 – Libeň, o podání vysvětlení, z jakého důvodu a na základě jakých informací uvádí v reportáži Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, vysílané dne 13. 9. 2013 v pořadu Zprávy FTV Prima od 18.55 hod., že zásah protikorupční policie probíhal v budově sídla vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, pokud dle následného vyjádření mluvčí vydavatelství žádný policejní zásah v této budově neprobíhal.*

Provozovatel vysílání odpověděl dopisem, který byl Radě doručen dne 11. prosince 2013 pod č.j. 12619/2013 a ve kterém bylo uvedeno, že z reportáže bylo zřejmé, že v dané době byly dostupné jen kusé informace a že situace byla značně nepřehledná (policisté se objevili např. i před sídlem společnosti MAFRA a.s.). Redakce, když natáčela v Modřanech, vycházela zejména z informací od zaměstnanců a z okolnosti, že jak v Košířích, tak v Modřanech měli zaměstnanci volno z důvodu odstávky elektrického proudu.

Rada se s provozovatelovým vysvětlením seznámila na svém 2. zasedání v roce 2014 (bod č. 14), přičemž na základě shromážděných podkladů dospěla k tomu, že zde jsou důvody k zahájení správního řízení. Proto se Rada rozhodla zahájit s provozovatelem FTV Prima, spol. s r.o. správní řízení z moci úřední pro možné porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001, kterého se mohl dopustit odvysíláním pořadu Zprávy FTV Prima, respektive reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, dne 13. září 2013 od 18.55 hodin na programu Prima, neboť předmětnou reportáží došlo k věcně nesprávnému a neověřenému informování o průběhu policejní razie v budovách vydavatelství Mladá fronta a.s., zejména pak uvedením informace, že razie probíhala rovněž v budově v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou. Tím se provozovatel vysílání mohl dopustit porušení povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti.

I.

a) Zahájení správního řízení:

Předmětná reportáž byla v celkovém vyznění zpracována tak, že informovala diváka o tom, že k policejní razii došlo přímo v souvislosti se společností Mladá fronta a.s. O tomto svědčí hned několik informačních sdělení, která byla divákovi prezentována:

- moderátorské uvedení ze studia: *Tak a teď pro vás máme informace k razii protikorupční policie ve vydavatelství Mladá fronta. Zatím bylo zadrženo devět lidí a provedeno čtrnáct domovních prohlídek. Ano, podezřením na daňovou trestnou činnost se detektivové zabývají už od loňského roku. Škoda má být vyšší než sedm set miliónů korun.*
- komentář reportéra po úvodním shrnutí toho, jakou trestnou činnost policisté sledovali: *Vydavatelství mladá fronta zaměstnává přes pět set lidí a vydává například ekonomický deník E15 nebo týdeník Euro. Vydavatelství také provozuje televizi Metropol TV.*
- pokračování komentáře: *Policisté dnes byli i v pražských Košířích, kde je jedno ze sídel vydavatelství Mladá fronta. Zaměstnanci dostali dovolenou pod záminkou plánovaného výpadku elektřiny.*
- pokračování komentáře: *A stejné to bylo v dalším sídle společnosti, a to v pražských Modřanech.*
- moderátorka ve studiu: *Celá akce protikorupční policie by měla probíhat ještě v těchto chvílích. A přímo před hlavním sídlem vydavatelství v pražských Modřanech máme našeho reportéra Jaroslava Kasnara. Jardo, dobrý večer. Pověz nám, jak to tam teď vypadá, a zatkli někoho policisté přímo v budově?*
- reportér na stanovišti před sídlem vydavatelství Mladá fronta v Modřanech: *Jak sami můžete vidět, tak tady přímo před vydavatelstvím v pražských Modřanech je už absolutní klid. Když policisté vcházeli do jednotlivých budov vydavatelství, tak je zajímaly hlavně listinné důkazy...Všech devět podezřelých prý bylo zatčeno mimo budovy jednotlivých vydavatelství.*

Reportáž tak podává pravdě neodpovídající informace, které neumožňují divákovi vytvořit si vlastní názor na danou problematiku.

Tvůrci reportáže zpracovali reportáž tak, že ta divákovi poskytuje pouze jediný závěr, a to že protikorupční policie vyšetřuje osoby a dění přímo v předmětném vydavatelství, ačkoliv to pravdou nebylo. Tvůrci reportáže přímo informovali o razii ve vydavatelství, přičemž to podložili záběry na sídlo vydavatelství v Modřanech, od kterého dokonce následně vysílali živý vstup reportéra s tvrzením, že je v daném sídle už klid, tedy že už razie skončila.

To, že se policie zabývá předmětným vydavatelstvím, bylo tedy divákovi na základě takového zpracování reportáže předloženo jako jednoznačný a holý fakt, přičemž v reportáži zaznělo, že je zde spekulace, že

celý zásah souvisí s majitelem vydavatelství. Skutečnost byla přitom obrácená. Zásah policie se týkal aktivit majitele daného vydavatelství a osob s ním spojených a skutečnost, že jde o záležitost vydavatelství Mladá fronta, byla pouhou spekulací. Tvůrci reportáže tak poskytli divákům informace, které neodpovídali skutečnému stavu, a dokonce celou záležitost zcela obrátili, když za spekulace uváděli jediné oficiálně dostupné informace a za nosnou a danou skutečnost spekulace, které se tou dobou šířily.

Tvůrci reportáže přitom vycházeli z jediného zdroje, kterým byli zaměstnanci předmětného vydavatelství a který byl zjevně neověřený. Na základě tohoto zdroje, z něhož zjistili, že je v budovách vydavatelství odstavka elektrického proudu a internetu a že mají zaměstnanci volno, dovedli tvůrci reportáže domněnku, která se stala základem předmětné reportáže, tedy že se vydavatelství Mladá fronta stala cílem policejního zásahu, a která byla zprostředkována divákovi jako informační sdělení.

Tvůrci reportáže přitom divákovi zprostředkovali i tu informaci, že je daná odstavka pouhou záminkou pro volno zaměstnanců (*Zaměstnanci dostali dovolenou pod záminkou plánovaného výpadku elektřiny*). Divák tak byl informován o tom, že volno zaměstnanců vydavatelství je zapříčiněno zcela jinými důvody, čímž bylo podpořeno celkové vyznění reportáže o razii zaměřené přímo proti vydavatelství. Tvůrci reportáže přitom měli oficiální informace o tom, že předmětná odstavka byla plánovaná a že s aktivitou policie nemá žádnou spojitost (*živý vstup reportéra: Podle policie ale se mělo jednat o plánovanou odstavku a rozhodně tyto problémy s elektřinou nebyly součástí té dnešní razie*).

Uvedl-li provozovatel ve svém vysvětlení, že reportáž vycházela právě z informací od zaměstnanců a ze skutečnosti, že jak v Košicích, tak v Modřanech měli zaměstnanci volno z důvodu odstavky elektrického proudu, pak tvůrci reportáže nejen vycházeli z jediného a neověřeného zdroje, ale také z informace, kterou měli oficiálními kruhy zpochybněnou.

Rada proto dospěla k názoru, že odvysíláním pořadu Zprávy FTV Prima, resp. reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, dne 13. září 2013 od 18:55 hodin na programu Prima mohl účastník řízení porušit povinnost provozovatele vysílání stanovenou v § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., tedy zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Písemné oznámení o zahájení správního řízení bylo provozovateli vysílání doručeno dne 11. února 2014 pod č.j. 1217/2014 (DRD/374/2014). Ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen správní řád), bylo tímto správní řízení zahájeno.

Součástí oznámení o zahájení správního řízení byla i informace, že zpracováním původní analýzy a úkony s tím souvisejícími byla pověřena Mgr. Vendula Hlavatá. Dalšími úkony byl následně pověřen JUDr. Jan Drdla, který bude zároveň shromažďovat podklady pro rozhodnutí v této věci, včetně přípravy dokazování. V obou případech se jedná o zaměstnance Úřadu Rady, kteří své úkoly a veškeré úkony prováděli, respektive budou provádět, podle pokynů vedení Úřadu Rady a se schválením vedení Úřadu Rady. Předmětní zaměstnanci nejsou v žádném poměru ke společnosti Mladá fronta a.s. Rozhodování je zákonem svěřeno Radě coby ústřednímu správnímu úřadu rozhodujícímu ve sboru (tzv. kolegiální orgán).

V oznámení o zahájení správního řízení bylo také uvedeno, že dle ustanovení § 61 odst. 1 věty první zákona č. 231/2001 Sb. uloží Rada pokutu do jednoho roku ode dne, kdy se dozvěděla o porušení povinnosti, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

Subjektivní lhůta pro uložení pokuty začala běžet od okamžiku kompletního zpracování původní analýzy předmětného pořadu, na jejímž základě přijala Rada usnesení o žádosti o podání vysvětlení, tedy ode dne 9. října 2013.

Účastník řízení byl písemně poučen o svých právech v průběhu správního řízení a vyzván k vyjádření ve věci.

b) Vyjádření účastníka řízení:

Účastník řízení nejprve zaslal Radě dopis ze dne 4. března 2014, který byl Radě doručen pod č.j. 1823/2014 téhož dne.

Účastník řízení v tomto dopise požádal Radu, aby v případě, že nedojde k zastavení předmětných správních řízení, toto správní řízení spojila v souladu s ustanovením § 140 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se správním řízením, které Rada zahájila na svém 19. zasedání dne 15. října 2013 v rámci bodu č. 15 (sp.zn. 2013/886/DRD/FTV; správní řízení z moci úřední pro možné porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001, kterého se mohl účastník řízení FTV Prima, spol. s r.o. dopustit odvysíláním pořadu Zprávy FTV Prima, respektive reportáže Velká policejní razie v sídle vydavatelství Mladá fronta, dne 16. září 2013 od 18.55 hodin na programu Prima, neboť redaktor v této reportáži vyvozuje vlastní závěry, tedy že policejní zásah ze dne 13. 9. 2013 souvisel s činnostmi nebo osobami z vydavatelství Mladá fronta, a to na základě nepotvrzených anonymních výpovědí a domněnek. Svá tvrzení dokládá spekulacemi anonymních osob. Provozovatel se tak odchýlil od zásad objektivit a vyváženosti.), neboť tato řízení mají stejný předmět (informování o policejním zásahu provedeném dne 13. září 2013).

Účastník řízení se následně k zahájenému správnímu řízení vyjádřil dopisem ze dne 12. března 2014, který byl Radě doručen pod č.j. 2041/2014 téhož dne.

Účastník v tomto vyjádření uvedl následující:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU počítá jako s vhodným prostředkem nápravy neobjektivního obsahu vysílání s právem uveřejnění odpovědi, které je zakotveno mimo jiné v ustanovení § 35 a násl. zákona č. 231/2001 Sb.

Přístup na trh televizního vysílání je v České republice liberalizován. Pluralita názorů je zajištěna mnohostí subjektů a existencí vysílání veřejné služby. Objektivita a vyváženost není veřejnoprávně regulována u audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání konkurujících televiznímu vysílání, ani u jiných médií.

Vzhledem k těmto změněným podmínkám v oblasti televizního vysílání a k ústavnímu rámci věci je ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. (se značně omezeným opodstatněním po digitalizaci televizního vysílání) nutno vykládat maximálně restriktivně.

Z chráněných statků uvedených v čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, které mají přednost před svobodou projevu, mohla být hypoteticky dotčena pouze práva druhých, respektive právo na dobrou pověst společnosti Mladá fronta a.s. Věc je tedy soukromoprávního charakteru (spor provozovatele vysílání a společnosti Mladá fronta a.s.). O tomto sporu je vedeno občanské soudní řízení u Městského soudu v Praze. Správní trestání tak není nezbytné.

- Rada volí protiústavní rozšiřující výklad ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. a měla by vycházet z celku vysílání, ne z izolované reportáže.

Dne 16. září 2013 byla odvysílána pravdivá interpretace tvrzení policie, že se *zásah rozhodně netýkal činnosti vydavatelství Mladá (fronta) a ani její žurnalistické činnosti*. Kromě toho byl poskytnut prostor pro vyjádření se společnosti Mladá fronta a.s. (účastník řízení navrhnul důkaz záznamem reportáže ze dne 16. září 2013), který dokazuje, že reportér měl na mysli souvislost policejního zásahu s personálním substrátem Mladé fronty a.s., nikoliv s její činností.

Z reportáže ze dne 14. března 2013 (navržen důkaz touto reportáží) je zřejmé, že sama Mladá fronta a.s. neměla jasno, zda zásah policie souvisí s jejím personálním substrátem, a to ani den po odvysílání reportáže, ohledně jejíhož odvysílání se řízení vede. Účastník řízení uvedl přepis pasáže dané reportáže, v němž zvýraznil projev mluvčí Mladé fronty a.s. („*Budova vydavatelství Mladá fronta v Modřanech je zpřístupněna a žádný policejní zásah zde neprobíhal*“), následnou otázku redaktora [„*Máte informace o tom, jestli třeba někdo, kdo nějak souvisí s vydavatelstvím Mladá (fronta) je mezi těmi devíti zadrženými? Nevíte, jestli třeba někdo nepříjde do práce?*“] a reakci mluvčí („*Nemám žádné další informace. Nemám žádné další informace.*“).

K problematice, kde policejní zásah probíhal, bylo uvedeno, že probíhal v prostorách užívaných Mladou frontou a.s. Účastník žádá o sdělení, zda Rada tvrdí něco jiného a z čeho přitom vychází. Vyjádří se až k této informaci.

Zda zásah probíhal i v Modřanech je pro věc zcela nepodstatné. Na pravou míru toto bylo uvedeno v reportáži ze dne 14. září 2013 (opět navrženo jako důkaz její zhlédnutí).

Žádná obecná zákonná povinnost ověřovat informace neexistuje. Přesto byly odvysílané informace ověřené, když bylo čerpáno z více zdrojů (policie, vedení a zaměstnanci vydavatelství a zaměstnanci televize Metropol). Účastník žádá Radu o sdělení, jaké informace byly neověřené

a z čeho je tak dovozováno, poté se k tomu vyjádří. Tvrzení, že účastník řízení vycházel z jediného zdroje (zaměstnanci vydavatelství), je nepravdivé a vnitřně rozporné.

Informace, že *zaměstnanci dostali volno pod záminkou plánovaného výpadku elektřiny*, je pravdivá (uvedeno pod citací této informace z dané reportáže). Že v Modřanech nebyly podle policie výpadky proudu součástí razie, v reportáži zaznělo (uvedena zvláštně citace z reportáže).

- Odvysílání předmětné reportáže nemá souvislost s žádným předchozím upozorněním podle § 59 zákona č. 231/2001 Sb., ani s upozorněním uvedeným a přiloženým k oznámení o zahájení správního řízení. To se týkalo typově zcela jiného problému, je starší než nejdelší z promlčecích lhůt a bylo vydáno v rozporu se zákonem.
Tato absence předchozího upozornění způsobuje nemožnost vést správní řízení, které musí být zastaveno.
- Účastník řízení je přesvědčen, že zákon neporušil a jeho jednání není trestné. Přesto požádal o sdělení, z jakých podkladů bude Rada vycházet a co z nich bude vyplývat jako relevantní (zejména ve vztahu ke kritériím o výši uložené pokuty).
- Účastník požádal o prověření, zda osoby Mgr. Vendula Hlavatá a JUDr. Jan Drdla nejsou v nějakém poměru k Mladé frontě a.s. Tvrzení Mladé fronty a.s. z její stížnosti jsou prezentována jako fakta, reálný obsah reportáže je prezentován mimo kontext, významově zkreslován a dezinterpretován.
- Provozovatel vysílání poukázal na své právo vyplývající z ustanovení § 36 odst. 6 správního řádu, tedy aby byl před rozhodnutím ve věci seznámen s podklady rozhodnutí a aby mu byla poskytnuta možnost se k nim vyjádřit. Zároveň požádal, aby mu byl po shromáždění podkladů pro rozhodnutí zaslán koncept výrokové části a odůvodnění rozhodnutí.
Účastník řízení se nevzdal práva účasti na dokazování.

c) následný průběh správního řízení:

Na svém 5. zasedání dne 4. března 2014 provedla Rada důkaz zhlédnutím záznamu předmětné reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, odvysílané v rámci pořadu Zprávy FTV Prima ze dne 13. září 2013 od 18.55 hodin na programu Prima.

Účastník řízení byl na tomto dokazování přítomen na základě oznámení ze strany Rady (DRD/652/2014), přičemž byl poučen, že dokazování nenahrazuje ústní jednání a jeho předmětem není vyjádření se účastníka ve věci.

Účastník do protokolu o provedení důkazu uvedl, že žádá o spojení tohoto správního řízení se správním řízením sp.zn. 2013/886/DRD/FTV, a odkázal na dopis, který byl Radě doručen téhož dne (viz výše).

Rada v rámci správního řízení požádala dopisem č.j. DRD/912/2014 Asociaci televizních organizací (dále jen ATO) o sdělení údajů o sledovanosti předmětného pořadu, respektive reportáže.

ATO na toto zareagovalo dopisem ze dne 25. března 2014, který byl Radě doručen pod č.j. 2335/2014 dne 25. března 2014 a v němž byla Rada informována, že ze strany účastníka řízení (provozovatele vysílání) nedošlo k udělení souhlasu se sdělením vyžádaných údajů.

Na svém 6. zasedání dne 18. března 2014 se Rada seznámila s žádostí účastníka řízení ze dne 4. března 2014, kterou tento provozovatel žádal o spojení správních řízení sp. zn. 2013/885/DRD/FTV a sp. zn. 2013/886/DRD/FTV podle ustanovení § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. Rada zároveň přijala usnesení, kterým této žádosti nevyhověla.

Rada byla k tomuto vedena zejména tím, že se neztotožnila s argumentací účastníka řízení, že by se daná správní řízení týkala stejného předmětu řízení. Dle názoru Rady je předmětem řízení jednotlivý skutek, který se stal a který byl vymezen v oznámení o zahájení správního řízení. V těchto konkrétních případech tak nelze předmět řízení pouze omezit na to, že jde v obou případech o otázku informování o událostech ze dne 13. září 2013, neboť je nutné pamatovat také na to, že se v každém z daných případů jednalo o samostatnou reportáž (jedna ze dne 13. září 2013 a druhá ze dne 16. září 2013), tedy o samostatný

mediální obsah se samostatnými prvky, které mohly porušit zákon č. 231/2001 Sb. Pokaždé se jedná o jinak vymezený skutek, o jiné jednání provozovatele vysílání, tedy o odlišné předměty odlišných správních řízení. Rada se navíc zabývala zákonem vzpomenuté překážce, podle které spojení správních řízení nesmí bránit povaha věci či účel řízení. Rada se zejména zaměřila na specifický institut podle zákona č. 231/2001 Sb., a to na institut předchozího upozornění na porušení zákona podle ustanovení § 59 zákona č. 231/2001 Sb. Jestliže má Rada při rozhodování o možném porušení zákona povinnost posuzovat také, zda zde byla splněna podmínka, že byl provozovatel vysílání dříve dostatečně informován o tom, že určitými prvky dochází k porušení zákona, pak musí posuzovat prvky v dané konkrétní reportáži a jejich obdobnost s prvky již dříve vytykány. Takovýto postup by byl v případě spojení správních řízení značně ztížen, až znemožněn, neboť nelze nebrat v úvahu, že každá z reportáží, pro něž byla daná správní řízení zahájena, mohla obsahovat zcela jiné závadné prvky. Při spojení daných správních řízení by tak bylo nemožné posuzovat ty které závadné prvky, které se v každé dané reportáži objevily, a jejich obdobnosti s dřívějšími upozorněními na porušení zákona.

Předmětná usnesení byla následně dne 20. března 2014 spolu s materiálem, se kterým se Rada seznámila v rámci předmětného bodu, založena (poznámenána) ve správních spisech, kterých se týkají (v souladu s ustanovením § 76 a § 140 zákona č. 500/2004 Sb.), o čemž byl účastník řízení vyrozuměn dopisem č.j. DRD/1049/2014, který mu byl doručen dne 27. března 2014.

Dne 7. dubna 2014 byl účastník řízení doručen dopis ze dne 3. dubna 2014 (č.j. DRD/1197/2014), kterým mu Rada oznámila, že je připravena ve věci rozhodnout a že tedy ukončila shromažďování podkladů pro rozhodnutí ve věci. Zároveň Rada stanovila lhůtu pro vyjádření se účastníka k těmto podkladům a ke způsobu jejich zjištění.

V tomto oznámení zareagovala Rada také na dotaz účastníka řízení, jaké osoby se podílely na sbírání podkladů a na dalších úkonech spojených se správním řízením. Rada připomněla, že o tomto informovala již v oznámení o zahájení řízení, kde bylo také uvedeno, že tyto osoby nejsou v žádném poměru ke společnosti Mladá fronta a.s. Vedle toho Rada sdělila účastníkovi, že zveřejňování konceptu rozhodnutí, který účastník požadoval, je speciálním institutem pro správní řízení s velkým počtem účastníků a že není nezbytné takto postupovat v tomto případě.

Dne 4. dubna 2014 byl Radě pod č.j. 2719/2014 doručen dopis z téhož dne, v němž účastník řízení poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 31/2012, z jehož argumentace dovodil a namítal absenci předchozího upozornění v této věci.

Účastník řízení dále oznámil, že problematiku informování v dané reportáži projednal se samotnou Mladou frontou a.s. a že tato společnost na základě tohoto *pokládá za podstatné, že v reportážích zaznělo její stanovisko a stanovisko Policie ČR, že policejní zásah s její činností nesouvisel, a že dospěla k přesvědčení, že k nepodstatným nepřesnostem, které se v reportážích objevily, vedly na straně účastníka řízení standardní novinářské postupy.* Účastník řízení navrhnul důkaz vyjádřením společnosti Mladá fronta a.s., které tato společnost Radě údajně zaslala.

Dne 10. dubna 2014 provedl pověřený zaměstnanec účastníka řízení nahlížení do správního spisu vedeného v této věci a seznámil se s Radou nashromážděnými podklady pro rozhodnutí.

Dne 28. dubna 2014 byl Radě pod č.j. 3346/2014 doručen dopis, respektive žádost účastníka řízení z téhož dne, kterou tento provozovatel opětovně žádal, pokud nedojde k zastavení daných správních řízení, o spojení správních řízení sp. zn. 2013/885/DRD/FTV a sp. zn. 2013/886/DRD/FTV podle ustanovení § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.

Účastník řízení argumentoval za užití zásady trestního řízení, kdy se o všech útocích pokračujícího trestného činu koná společné řízení, aby totéž jednání (či více souvisejících jednání) nebylo postiženo větším množstvím trestů. Účastník zároveň obecně zpochybnil úvahu Rady o tom, že je v případě odvysílání každé reportáže nezbytné důkladně posoudit vztah tohoto k předchozímu upozornění podle zákona č. 231/2001 Sb. (uvedeno pouze, že takovéto tvrzení *není pravdivé*).

Dne 28. dubna 2014 bylo Radě pod č.j. 3347/2014 doručeno také doplnění vyjádření účastníka řízení, v němž uvedl, že mu stále nejsou známy základní informace nutné pro přípravu obrany, zejména pak tvrzení Rady ohledně otázky viny a podmínky trestnosti, kterou je předchozí upozornění, a ohledně kritérií pro stanovení výše sankce. Účastník řízení namítal, že o tyto informace několikrát žádal, ale že žádné neobdržel, což mu znemožňuje se vyjádřit. Účastník řízení dovozoval své právo na koncept výrokové části

a odůvodnění rozhodnutí z ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. a tvrdil, že je takovýto koncept nutnou součástí výzvy k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí nehledě na počet účastníků řízení.

Účastník řízení opětovně připomněl vyjádření se Mladé fronty a.s., které navrhoval jako důkaz listinou (viz výše).

Účastník řízení opětovně připomněl rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 31/2012 ve vztahu k otázce předchozího upozornění a požádal o sdělení, zda Rada tuto jeho argumentaci přijímá, nebo proč ji nepřijímá. Účastník řízení si vyhrazoval právo se k této otázce vyjádřit podrobněji.

Až dne 30. dubna 2014 bylo Radě pod č.j. 3411/2014 doručeno vyjádření společnosti Mladá fronta a.s., jehož obsahem argumentoval účastník řízení už v dopise doručeném Radě dne 4. dubna 2014.

Tento dopis Mladé fronty a.s. ze dne 16. dubna 2014 obsahoval poděkování za reakci na podnět, který Mladá fronta a.s. Radě zaslala, a vyjádření znalosti této společnosti o tom, že Rada vede správní řízení z moci úřední. Přesto Mladá fronta a.s. napsala, že v návaznosti na podání podnětu se na ni obrátil provozovatel vysílání (účastník řízení) a podrobně ji seznámil se všemi natočenými materiály k danému tématu a s jeho novinářskými postupy. Po tomto podrobném vysvětlení a po následném jednání Mladé fronty a.s. a provozovatele vysílání došlo mezi těmito stranami k ukončení sporu. Mladá fronta a.s. uvedla, že v reportážích zaznělo její stanovisko a stanovisko policie, že zásah s činností Mladé fronty, a.s. nesouvisel. Mladá fronta a.s. uvedla, že dospěla k závěru, že k nepřesnostem, které byly v Reportážích prezentovány, vedly standardní novinářské postupy. Ani tyto postupy bohužel nemohou vždy vést ke zcela přesným závěrům. Mladá fronta a.s. doplnila, že jí provozovatel vysílání dostatečně vysvětlil svůj postup předcházející vytvoření a odvysílání Reportáží a že toto považuje za dostatečné a netrvá na dalším projednání jejího podnětu Radou.

Byť bylo toto vyjádření Mladé fronty a.s. sepsáno a doručeno Radě až po ukončení sbírání podkladů pro rozhodnutí a až poté, co účastník řízení jeho obsahem argumentoval a byl s ním tedy prokazatelně seznámen, vložila jej Rada do vedeného správního spisu jako podklad a zaslala účastníkovi řízení nové oznámení, že je připravena ve věci rozhodnout a že nově ukončila shromažďování podkladů pro rozhodnutí ve věci. Zároveň Rada stanovila lhůtu pro vyjádření se účastníka k těmto podkladům a ke způsobu jejich zjištění (oznámení ze dne 2. května 2014; účastníkovi řízení doručeno dne 5. května 2014 pod č.j. DRD/1548/2014).

Rada zároveň sdělila účastníkovi řízení, že se s jeho námitkami a žádostmi vypořádá v rámci rozhodování ve věci, kdy dojde k posouzení veškerých shromážděných podkladů pro rozhodnutí. Rada dodala, že meritorní rozhodnutí ve věci bude obsahovat řádné odůvodnění včetně popisu správního uvážení Rady.

Přílohou tohoto oznámení bylo do spisu nově doplněné vyjádření Mladé fronty a.s. (v oznámení označeno jako „sdělení společnosti Mladá fronta a.s. o dohodě s účastníkem řízení“).

Na toto oznámení Rady zareagoval účastník řízení dopisem ze dne 12. května 2014, který byl Radě pod č.j. 3691/2014 doručen téhož dne. Účastník řízení uvedl, že mu není zřejmé, co z kterých shromážděných podkladů hodlá Rada dovodit, což mu brání v jeho vyjádření se. Účastník řízení namítal, že mu Rada stále nezaslala koncept výrokové části a odůvodnění rozhodnutí, a tázal se, zda mu toto bude zasláno, nebo zda tyto informace budou sděleny až ve správním rozhodnutí. K tomu účastník řízení připomněl jednoinstančnost správního řízení před Radou.

Účastník řízení požádal, aby vyjádření společnosti Mladá fronta a.s. nebylo označováno jako „sdělení společnosti Mladá fronta a.s. o dohodě s účastníkem řízení“, protože se jedná o vyjádření k meritu věci a o sdělení, že tato společnost netrvá na projednání jejího podnětu. Účastník opět připomněl, že tuto listinu navrhnul jako důkaz a požádal o sdělení, zda a kdy k jeho provedení dojde.

Rada se předmětnou věcí zabývala na svém 11. zasedání dne 27. května 2014 pod bodem č. 45.

Na tomto zasedání se prvně Rada zabývala opakovanou žádostí účastníka řízení o spojení tohoto správního řízení se správním řízením sp.zn. 2013/886/DRD/FTV v případě, že nedojde k zastavení těchto správních řízení.

Rada v souvislosti s tímto přijala následující usnesení, která jsou spolu s materiálem z předmětného zasedání Rady založena (poznámenána) ve správních spisech, kterých se týkají (v souladu s ustanovením § 76 a § 140 zákona č. 500/2004 Sb.):

Rada se seznámila s opětovnou žádostí provozovatele FTV Prima, spol. s r.o., IČ: 48115908, sídlem Na Žertvách 24/132, 180 00 Praha 8 – Libeň, ze dne 28. dubna 2014, kterou tento provozovatel žádal o

spojení správních řízení sp. zn. 2013/885/DRD/FTV a sp. zn. 2013/886/DRD/FTV podle ustanovení § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.

a

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) na základě ustanovení § 5 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v platném znění (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.) a podle ustanovení § 76 a ustanovení § 140 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen zákon č. 500/2004 Sb.) vydala dne 27. května 2014 toto usnesení: Rada nevyhovuje žádosti provozovatele FTV Prima, spol. s r.o., IČ: 48115908, sídlem Na Žertvách 24/132, 180 00 Praha 8 – Libeň, ze dne 28. dubna 2014, kterou tento provozovatel žádal o spojení správních řízení sp. zn. 2013/885/DRD/FTV a sp. zn. 2013/886/DRD/FTV podle ustanovení § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.

Rada setrvala při svých původních závěrech, které ji již dříve vedli k nespojení těchto správních řízení. Účastník řízení ve své opětovné žádosti neuvedl, proč by tyto závěry Rady měly být nepravdivé. Pouze jejich pravdivost zpochybnil, aniž by k tomuto uvedl jakoukoliv argumentaci. Radě nebylo proto zřejmé, proč účastník nesouhlasí s úvahou Rady o tom, že je nezbytné posuzovat obě reportáže zvláště jako odlišné mediální obsahy, kterými mohlo dojít pokaždé k jinému vlivu na informovanost veřejnosti a u kterých může být pokaždé jiná příležitost k předchozím upozorněním na porušení zákona dle § 59 zákona č. 231/2001 Sb. Nebylo zřejmé, proč účastník nesouhlasí s tím, že se Rada chce zabývat každou reportáží co nejpodrobněji, aby mohla posoudit veškeré okolnosti v té které konkrétní věci.

Účastník řízení se snažil připodobnit tuto situaci k pokračujícímu trestnému činu, nicméně zapomněl na specifika televizního zpravodajství, kdy je chráněna informovanost veřejnosti a kdy jedna odvysílaná reportáž nemusí mít stejný vliv jako reportáž odvysílaná později, byť na stejné téma. Cílem každé zpravodajské reportáže je zprostředkovat divákům (veřejnosti) informace o aktuálním dění, přičemž při posuzování objektivního a vyváženého zpracování takovéto reportáže se hodnotí, jak bylo s aktuálními informacemi naloženo právě při jejich zpracování a poskytnutí divákům, jak bylo skutečné dění divákům zprostředkováno, zda ve své reálné podobě, či v podobě pozměněné, a to až do vyznění, které realitě vůbec neodpovídá, což jde proti samotnému účelu zpravodajství. Tvrzení účastníka, že série reportáží byla pokračováním, neboť zde byl jednotící záměr průběžně informovat o dění ohledně daného policejního zásahu, je tak neaplikovatelné, neboť každá reportáž byla natočena jako reakce na nově se objevující skutečnosti. Toto tvrzení účastníka pak selhává zejména v případě právě první reportáže o daném zásahu, pro jejíž odvysílání je vedeno toto správní řízení, neboť u té lze předpokládat, že nebyla natočena se záměrem odstartovat sérii reportáží, ale se záměrem rychle a aktuálně reagovat na policejní zásah, ke kterému došlo a o němž se tvůrci reportáže dozvěděli.

Proto Rada se záměrem posoudit každou odvysílanou reportáž a její soulad se zákonem č. 231/2001 Sb. podrobně daná správní řízení nespojila.

Pro úplnost k tomuto Rada dodává, že správní řízení sp.zn. 2013/886/DRD/FTV bylo po odborném a kompletním posouzení dané věci Radou zastaveno, což dokládá individuální přístup Rady ke každé řešené věci, kdy jsou v každé věci podrobně posuzovány a hodnoceny podklady k ní se vztahující. Každý samostatný mediální obsah, který je odvysílán, respektive jeho dopad na informovanost veřejnosti, je podrobně zvážen.

Na 11. zasedání v roce 2014 také provedla Rada dle § 51 a 53 správního řádu a v souladu s judikaturou (výkladem) Nejvyššího správního soudu, konkrétně pak v souladu s rozsudkem ze dne 13. března 2013, č.j. 1 As 157/2012 – 40, důkaz listinou, a to konkrétně dopisem od společnosti Mladá fronta a.s. ze dne 16. dubna 2014, „Věc: Vyjádření k dopisu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 15.10.2013“, který byl Radě doručen dne 30. dubna 2014 pod č.j. 3411/2014.

Následně na tom samém zasedání přistoupila Rada k rozhodování ve věci samé.

II.

Rada má za prokázané, že došlo k odvysílání zpravodajského pořadu Zprávy FTV Prima dne 13. září 2013 od 18:55 hodin na programu Prima, respektive k odvysílání v něm obsažené reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech.

S námitkami a návrhy účastníka se Rada vypořádala následovně:

- Účastník ve svém vyjádření operuje s odkazy na úpravu uveřejnění odpovědi (Směrnice Rady Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU a ustanovení § 35 a násl. zákona č. 231/2001 Sb.) coby prostředku nápravy neobjektivního obsahu vysílání. K tomu je však nutné uvést, že tímto prostředkem není chráněna veřejnost proti neobjektivnímu vysílání (informování), ale ten, kdo se cítí být daným vysíláním poškozen na svých soukromých právech (viz § 35 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb.: *...sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby...*). Regulace Rady a ani konkrétně tato věc (toto správní řízení) však tuto otázku neřeší. Rada v této věci (a nikdy při své činnosti) nevystupuje jako ochránce soukromých práv konkrétního subjektu, ale jako veřejnoprávní orgán, kterému byla svěřena regulace obsahu televizního vysílání, respektive dohled nad dodržováním oblasti veřejného práva.

Provozovatel vysílání se mylí při svém hodnocení ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., když uvádí, že to nechrání žádný zájem uvedený v Listině základních práv a svobod a že je po digitalizaci vysílání jen velmi málo opodstatněné. V této souvislosti lze jistě odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. srpna 2012, č.j. 6 Aps 3/2012 – 57, ve kterém je i s odkazem na předchozí judikaturu uvedeno, že svoboda projevu může být omezena s ohledem na práva a svobody jiných, především ve vztahu k fungování politického života, tedy ve vztahu k veřejnému dění a informování o něm, a že televizní, respektive rozhlasové zpravodajství je stále nejsnáze dostupným zdrojem informací pro širokou veřejnost a že televize je stále médiem oslovujícím potenciálně stále nejširší okruh veřejnosti. Ochranu objektivitu a vyváženosti televizního zpravodajství je tak podle Nejvyššího správního soudu i podle názoru Rady stále nutné chránit, a to i v dnešní době, kterou účastník řízení označil jako dobu liberalizovaného přístupu na trh televizního vysílání, a při existenci audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a dalších médií (rozsudek č.j. 6 Aps 3/2012 – 57 pochází z doby, kdy už veškerá tato mediální rozmanitost, které se provozovatel dovolává, existovala, a přesto se Nejvyšší správní soud vyslovil pro regulaci ve vztahu k potřebě zajistit objektivní a vyvážené televizní zpravodajství).

Účastník se mylí, že z chráněných statků upřednostněných Listinou základních práv a svobod před svobodou projevu (čl. 17 odst. 4) mohou být v případě odvyprávění takovéto reportáže dotčena pouze práva druhých v podobě práva na dobrou pověst Mladé fronty a.s., což z tohoto problému dělá soukromoprávní spor.

Účastník zde zcela opomíjí jedno ze základních práv druhých, a to právo na informace, které je stejně jako svoboda projevu upraveno v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Právem na informace není přitom myšleno pouze právo veřejnosti na informace ze strany státních orgánů a orgánů územní samosprávy, o němž hovoří čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod a které je upraveno zejména zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Právo na informace, jak je upraveno v čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod je právo každého z široké veřejnosti být informován o aktuálním a pokud možno veškerém dění, aby takovýto jedinec mohl ve společnosti vůbec existovat. Přičemž k naplnění tohoto účelu (možnost jedince mít povědomí o dění a o chodu společnosti) je nezbytné, aby informace jedinci poskytované odráželi pravdu a reálno, protože pozměněné, matoucí, manipulující apod. informace jedinci k jeho existenci ve společnosti nenapomáhají, ale naopak mu škodí, neboť jeho představy o dění a společnosti jsou pak zcela odlišné.

A s tím souvisí i povinnosti provozovatelů televizního vysílání při tvorbě zpravodajství a publicistiky jako hlavních informačních zdrojů veřejnosti (k řečenému opět viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 Aps 3/2012 – 57). Princip objektivního a vyváženého informování je ostatně právní teorií považován sám o sobě za chráněný Listinou základních práv a svobod a vyvozený přímo z čl. 17 tohoto významného dokumentu, a to v souladu s článkem 4 odst. 4 Listiny. (...) *Zejména princip pravdivého a objektivního zpravodajství staví média do role jakýchsi vedlejších adresátů práva na informace.* (MORAVEC, O. *Svoboda médií v kolizi s právy třetích osob.* Brno, 2006. 140 s. Rigorózní práce. Masarykova univerzita v Brně, Právnická fakulta, Katedra ústavního práva a politologie. S. 25 a 26.)

A právě ochrana objektivního a vyváženého informování veřejnosti je poskytována zákonem č. 231/2001 Sb. a povinnostmi v něm stanovenými, nad jejichž dodržování dohlíží právě Rada.

Není tedy pravdou, že zahájené správní řízení není nezbytné, neboť správní řízení zahájené Radou nesleduje soukromoprávní ochranu, respektive ochranu dobré pověsti či jména Mladé fronty a.s., ale ochranu zájmu veřejnosti na objektivní informace. Jinak řečeno, Rada neposuzuje, zda v dané reportáži bylo ublíženo Mladé frontě a.s., Rada posuzuje, zda daná reportáž neublížila veřejnosti respektive divákům, kteří mají také svá práva, která však provozovatel ve svých námitkách zcela opomíjí.

- Výše uvedené lze využít i ve vztahu k další účastníkově námitce o tom, že Rada volí rozšiřující a protiústavní výklad ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Rada při svém výkladu daného ustanovení vychází ze svého odborného rozhodování (Rada je odborným nezávislým ústředním správním orgánem), ze znalosti odborných textů a z bohaté judikatury zejména správních soudů. I na základě tohoto je Radě zřejmé, že *dle odborné literatury lze pak zásadou objektivitu rozumět znak zpravodajství, „které se pokouší věcně, nestranně a nemanipulativně oddělit zprávu od komentáře“. Ústřední charakteristikou takového postupu je „zásadní ověřování pravdivosti výpovědí“. Zásada objektivitu předpokládá referování bez emocí a používání neutrálních výrazů (Michael Kunczik: Základy masové komunikace, Karolinum, Praha, 1995, s. 111). Pojem objektivita tedy v sobě zahrnuje hned několik aspektů, z nichž za rozhodné považuje Nejvyšší správní soud správnost (či přesnost), tzn. že zpráva odpovídá skutečnosti, transparentnost, tj. že žurnalista uvádí své informační prameny, a věcnost, tj. že novináři do zprávy nevkládají svá vlastní hodnocení. (Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 6/2010). Rada se tak s odkazem ke všemu výše řečenému nedopouští žádného rozšiřujícího či protiústavního výkladu daného ustanovení, když provozovateli vysílání vytýká, že *předmětnou reportáží došlo k věcně nesprávnému a neověřenému informování o průběhu policejní razie v budovách vydavatelství Mladá fronta a.s., zejména pak uvedením informace, že razie probíhala rovněž v budově v pražských Modřanech, podpořené přímým vstupem reportéra z prostředí před touto budovou*. Rada naopak upozornila na jasné problémy dané reportáže, které způsobují rozpor s povinností objektivního informování (viz výklad Nejvyššího správního soudu na základě odborné literatury).*

Co se týče toho, že by Rada neměla posuzovat jednu izolovanou reportáž, lze také odkázat na již výše uvedené, nicméně lze také doplnit, že žádná dodatečná reportáž účastníka řízení, byť je třeba již zcela v souladu se zákonem, nemůže zcela vyvinut účastníka řízení z odvysílání reportáže předchozí. Nelze totiž jednoznačně předpokládat, že všechny osoby, které viděly reportáž původní a byly věcně nesprávně informovány, viděly rovněž reportáž následnou. Ke snaze účastníka řízení napravit závadný stav v informování veřejnosti, který vyvolal první reportáž, odvysíláním následné reportáže může však být přihlédnuto v rámci rozhodování o výši pokuty.

Z toho důvodu nejsou pro posouzení možného porušení zákona odvysíláním reportáže ze dne 13. září 2013 rozhodné obsahy reportáží ze dne 14. září 2013 a 16. září 2013, na které účastník řízení odkázal. Reportáž, pro kterou je vedeno toto správní řízení, obsahovala své vlastní prvky, byla samostatným mediálním obsahem a působila na informování společnosti samostatně.

Obsah následujících reportáží, jak již bylo řečeno, může být využit při rozhodování o výši pokuty, kde může být přihlédnuto k tomu, že veřejnost byla následně o daném problému informována vhodněji, nicméně není nezbytné provádět důkaz zhlédnutím těchto následných reportáží, jak navrhnul účastník řízení, neboť Rada jejich obsah zná z přepisů a analýzy, které byly součástí materiálu projednaného Radou na jejím 19. zasedání v roce 2013 (bod č. 15) a tvoří tedy obsah správního spisu (účastník řízení proti nim nevznese žádnou námitku), s obsahem reportáže ze dne 16. září 2013 se Rada navíc seznámila v rámci dokazování zhlédnutím záznamu ve věci sp.zn. 2013/886/DRD/FTV a navíc, přepisy, které účastník řízení uvedl ve svém vyjádření, Rada nikterak nezpochybňuje. Není zde rozpor k obsahu reportáží, který účastník řízení ve svém vyjádření citoval.

K otázce obsahu daných následných reportáží lze uvést snad jen toliko, že není zřejmé, proč účastník řízení dovozuje z odpovědi mluvčí Mladé fronty a.s. „*Nemám žádné další informace. Nemám žádné další informace.*“ bez dalšího to, že tato společnost sama neměla v dané otázce

jasno. Daná odpověď mluvčí vyjadřuje pouze to, že mluvčí není k tomuto informována, respektive že podobné informace poskytnout nechce.

Účastník řízení namítal, že bylo uvedeno, že zásah probíhal v prostorách užívaných Mladou frontou a.s. a že zda zásah probíhal i v Modřanech je pro věc nepodstatné (na pravou míru toto uvedl v jedné z následujících reportáží). K tomuto lze však uvést, že je posuzována konkrétně reportáž Razie protikorupční policie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, odvysílaná v rámci pořadu Zprávy FTV Prima ze dne 13. září 2013 od 18.55 hodin na programu Prima. V této reportáži včetně jejího uvedení ze studia bylo doslova uvedeno „...máme informace k razii protikorupční policie ve vydavatelství Mladá fronta.“, „Policisté dnes byli i v pražských Košířích, kde je jedno ze sídel vydavatelství Mladá fronta...“, „A stejně to bylo v dalším sídle společnosti, a to v pražských Modřanech.“, „Jak sami vidíte, tak tady před vydavatelstvím v pražských Modřanech je už absolutní klid. Když policisté vcházeli do jednotlivých budov vydavatelství,...“ Z toho je patrné, že reportáž již ve svém názvu uváděla nesprávné místo, a že využitým výrazivem spojovala protikorupční zásah a tedy i problematiku daňových úniků se sídly daného vydavatelství, tedy s vydavatelstvím samotným. Námitky účastníka řízení tak nemohou obstát, neboť je zřejmé, že reportáž informovala skutečně věcně nesprávně, když celou kauzu a policejní zásah předložila divákům jako problematiku spojenou s daným vydavatelstvím a s jeho sídly. Tento způsob informování veřejnosti, kdy jí jsou předkládány informace neodpovídající skutečnosti (*zásah v Modřanech i v Košířích*) nelze přehlédnout s obecným uvedením, že je nepodstatné, že bylo uvedeno, že zásah probíhá i v Modřanech. Zásah v Modřanech byl totiž nosnou informací, kterou daná reportáž nesprávně předložila a vystavěla na ní pravdě neodpovídající informaci, že dané vydavatelství má problémy s policií kvůli daňovým odpočtům.

K námitce účastníka řízení, že neexistuje žádná povinnost plynoucí ze zákona ověřovat si informace lze uvést pouze toliko, že tato povinnost existuje a je obsažena v povinnosti poskytovat objektivní informace. Zde lze opětovně odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu zastoupenou např. rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 6/2010. A pokud účastník uvádí, že vycházel z více zdrojů, pak ze samotné reportáže, pro jejíž odvysílání je vedeno toto správní řízení, je patrné, že tomu tak v jejím případě nebylo. Účastník řízení vyšel pouze z informací od zaměstnanců vydavatelství o tom, že jak v Košířích, tak v Modřanech měli zaměstnanci volno z důvodu odstávky elektrického proudu (to ostatně uvedl ve svém původním vysvětlení zaslaném Radě, z kterého Rada při rozhodování o zahájení správního řízení vycházela). V reportáži je zřejmé, že se její tvůrci ptali pouze náhodných zaměstnanců vydavatelství a že se s oficiálními zástupci vydavatelství nedokázali spojit. Na základě takového stavu si však tvůrci reportáže nemohou vytvořit svoji vlastní představu o dění a prezentovat ji jako zprávu zpravodajského charakteru, jako věcnou informaci o stavu. Nedostatek informací nemohou zpravodajci nahrazovat vlastními domněnkami a představami. Z obsahu reportáže je zřejmé, že ta se opírala pouze o výpovědi náhodných zaměstnanců, které následně interpretovali tvůrci reportáže, přičemž v záplavě svých pravdě neodpovídajících tvrzení nechal bez povšimnutí a bez jakékoliv reflexe zaznít informaci od policie, že daný zásah nesouvisí s žurnalistickou činností, aniž by se na základě tohoto pokusili zjistit, zda zásah vůbec souvisel s vydavatelstvím Mladá fronta a.s. Námitka provozovatele, že tvrzení Rady, že tvůrci reportáže vycházeli pouze z jediného zdroje (zaměstnanců), je nepravdivé, neobstojí. Stejně tak neobstojí, že je toto tvrzení Rady vnitřně rozporné. Účastník řízení toto nikterak nevyargumentoval, nicméně Rada k tomuto uvádí, že zaměstnanec je nezbytné v tomto případě považovat za jediný zdroj, byť jich mohla být skupina o více jedincích. Zaměstnanci měli totiž všichni jednu a tu samou informaci a vzájemně své výpovědi nikterak nepotvrzovali, protože všichni hovořili o tomtéž (každému z nich bylo řečeno to samé od toho stejného zdroje, tudíž i oni se stali jediným přeneseným zdrojem pro tvůrce reportáže).

K námitce účastníka, že tvrzení, že *zaměstnanci dostali volno pod záminkou plánovaného výpadku elektřiny*, je pravdivé, lze uvést, že Rada nevytýkala, že by nebyla pravda, že k odstávce proudu došlo. Rada vytýkala, že tuto informaci tvůrci reportáže pozměnili a vlastně degradovali, když ji označili jako „záminku“, což je výraz, který evokuje zdání, že skutečným důvodem volna zaměstnanců bylo něco jiného a že to vlastně potvrzuje tvrzení, že zásah proběhnul a souvisel s Mladou frontou a.s. V reportáži (živý vstup) skutečně zaznělo, že *podle policie ale se mělo*

jednat o plánovanou odstávku a rozhodně tyto problémy s elektrinou nebyly součástí té dnešní razie, jak poukázal účastník řízení. K tomuto je však nutné uvést, že Rada nevytýkala, že by toto v reportáži nezaznělo. Rada pouze v zahájení správního řízení uvedla, že i přes tuto informaci od policie byly v reportáži odstávky proudu označovány jejími tvůrci jako pouhá „záminka“ pro volno zaměstnanců, což v celkovém vyznění reportáže podporovalo pravdě neodpovídající závěry a tvrzení prezentované tvůrci reportáže, že v sídlech Mladé fronty a.s. došlo k razii (předloženo jako holý fakt, jako zpravodajská informace o dění ve společnosti).

- Účastník řízení dále namítal absenci předchozího upozornění, k čemuž během správního řízení následně poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně pak na rozsudek soudu č.j. 6 As 31/2012.

K tomuto se lze vyjádřit v tom smyslu, že tento rozsudek je Radě samozřejmě znám, nicméně je jí známá i judikatura tvrdící přesný opak. Otázka ohledně institutu předchozího upozornění podle zákona č. 231/2001 Sb. je již delší dobu v rámci judikatury správních soudů posuzována nejednotně. To měl vyřešit první rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, respektive jeho usnesení 6 As 26/2010-101, které však jednotný výklad napříč senáty Nejvyššího správního soudu nepřineslo. Dne 8. února 2013 bylo přijato usnesení č.j. 8 As 85/2012 – 47, kterým byla tato věc postoupena novému rozšířenému senátu, a to osmým senátem Nejvyššího správního soudu, který uvedl mimo jiné, že je zřejmé, že osmý senát by se dostal do rozporu s alespoň částí dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu, ať už by nyní zaujal k předestřené problematice jakýkoliv názor. Osmý senát proto stíhala povinnost postoupit věc rozšířenému senátu podle § 17 odst. 1 s. ř. s. Předmětem posouzení rozšířeného senátu by měla být otázka, jaká konkrétní kritéria musí splnit upozornění vydané Radou pro rozhlasové a televizní vysílání provozovateli vysílání, aby mohlo být podkladem pro uložení sankce za navazující jednání. Obecná kritéria vymezená v usnesení č.j. 6 As 26/2010-101 totiž zjevně připustila více možných výkladů, k nimž posléze v judikatuře Nejvyššího správního soudu také došlo.

Nejvyšším správním soudem bylo tedy jednoznačně přiznáno, že judikatura k tomuto problému není nyní jednotná. Z toho důvodu Rada, opírajíc se o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. února 2013, č.j. 9 As 10/2012 – 19 (*Postup správního orgánu nelze označit za nezákonný bez dalšího pouze z důvodu existence protichůdného názoru, byť by byl aprobován soudním rozhodnutím. Správní orgán je povinen v případě rozporné judikatury soudů stejného stupně učinit závěr, jakým z vyslovených názorů se bude řídit a tento závěr řádně odůvodnit.*) setrvává nyní při svém výkladu k předchozímu upozornění, kde není nezbytná skutková podobnost mezi upozorněním a následnou věcí, ale pouze typová podobnost. Rada se při tomto opírá také o nález Ústavního soudu ze dne 29. července 2013, č.j. I. ÚS 671/13-1 (*nelze dovozovat, že by Rada musela upozornění činit u každého jednotlivého skutku, kterým byla porušena tatáž zákonná povinnost*).

Z toho důvodu je v této věci možné aplikovat předchozí upozornění na porušení předmětného ustanovení od vysílání pořadu Zprávy TV Prima, respektive reportáže o sebevražedném pokusu dívky v Kladně, dne 21. října 2008 od 18:55 hodin na program Prima televize, které bylo provozovateli vysílání doručeno pod č.j. drd/6394/2009. Toto upozornění jednoznačně informovalo provozovatele vysílání, že pokud je v reportáži užito uvedení nepravdivých a zkreslujících informací vycházejících ze zjevně neověřeného zdroje, jedná se o postup způsobující neobjektivní vyznění reportáže, respektive porušení ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb.

Pokud jde o dobu, ze které toto předchozí upozornění pochází, pak nelze souhlasit s námitkami účastníka řízení, které na toto upozorňují, neboť je zde *neexistence časového limitu, po jehož uplynutí by předchozí upozornění takřkajíc "přestalo platit". Ustanovení o prekluzi práva uložit pokutu, resp. zahájit správní řízení k jejímu porušení, totiž váží prekluzivní lhůty výlučně k rozhodným skutečnostem vztahujícím se k jednání naplňujícím znaky správního deliktu; časový rámeček "platnosti" předchozího upozornění jimi není žádným způsobem vymezen.* (6 As 26/2010-101)

K otázce splnění podmínky předchozího upozornění na porušení zákone podle ustanovení § 59 zákona č. 231/2001 Sb. viz také dále.

- Pokud se týče námítky účastníka řízení, aby bylo v potaz bráno vyjádření Mladé fronty a.s., které bylo Radě zasláno na konci dubna 2014, pak lze uvést, že toto vyjádření je informací, která nemá

na průběh řízení před Radou vliv. Zdání, respektive přesvědčení Mladé fronty a.s., že nepřesnosti v reportáži byly vlastně v pořádku, není pro Radu závazné, neboť Rada je tím odborným orgánem oprávněným a způsobilým rozhodovat o vyznění reportáže a o jejím vztahu k dodržování povinností plynoucích ze zákona č. 231/2001 Sb.

V předmětném vyjádření Mladé fronty a.s. je uvedeno, že Mladá fronta a.s. již netrvá na projednávání jejího podnětu. To však Radu nikterak nelimituje, neboť řízení, která vede, nebývají zahájena na základě stížnosti, ale z úřední povinnosti. Podnět tedy není automatickým impulsem pro správní řízení a správní řízení není v moci dispozitivní osoby, která se s podnětem na Radu obrátila. Informace, že si provozovatel vysílání a Mladá fronta a.s. svůj vzájemný spor vyjasnili, Radu také nikterak nelimituje, neboť ta neřeší problematiku soukromoprávních sporů, ale působení zpravodajství a publicistiky na veřejnost (viz výše).

Pokud se účastník řízení ve svém dopise ze dne 12. května 2014, který byl Radě doručen pod č.j. 3691/2014, ohradil proti označení tohoto dokumentu jako „sdělení společnosti Mladá fronta a.s. o dohodě s účastníkem řízení“, neboť se podle něj jedná o vyjádření k meritu věci, pak lze uvést, že o vyjádření se nejedná, neboť Mladá fronta a.s. není účastníkem řízení, který by se ve věci mohl vyjadřovat, a ani nikterak jinak nenakládá s probíhajícím správním řízením. Jedná se pouze o poskytnutí určité informace ze strany osoby, která není účastníkem řízení a nemá k jeho výsledku žádný vztah (ve správním řízení totiž není hodnocen vliv odvíšované informace na pověst dané osoby; viz výše). A označení, kterého bylo ze strany Rady užito, plynulo právě s obsahu tohoto vyjádření, v němž bylo uvedeno, že po jednání Mladé fronty a.s. a účastníka řízení došlo mezi těmito stranami k ukončení sporu, což lze obecně označit jako, že se strany nakonec vzájemně dohodly ve věci sporu, který mezi nimi panoval.

Pro úplnost však Rada dodává, že toto označení předmětného dokumentu bylo užito čistě pro účely informování účastníka řízení o podkladech obsažených ve spisu a nemá žádný vliv při rozhodování ve věci.

III.

Rada ve správním řízení hodnotila, zda odvysíláním pořadu Zprávy FTV Prima, respektive reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, dne 13. září 2013 od 18:55 hodin na programu Prima mohlo dojít k porušení ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb.

(a)

Rada i po provedení veškerých důkazů (obrazově-zvukovým záznamem předmětné reportáže; listinou navrženou účastníkem řízení) a po veškerých vyjádření účastníka řízení a po vypořádání se s jeho námitkami setrvala při svém původním hodnocení reportáže, které vyjádřila již v oznámení o zahájení správního řízení:

Předmětná reportáž byla v celkovém vyznění zpracována tak, že informovala diváka o tom, že k policejní razii došlo přímo v souvislosti se společností Mladá fronta a.s. To ovšem nebylo pravdou (jak ostatně potvrdil sám provozovatel vysílání, respektive jím v následujících dnech odvysílané reportáže), což dokládá, že informace, které tvůrcům vysílání poskytnul jejich zdroj, si tito tvůrci nikterak neověřili.

Provozovatel při tvorbě reportáže vycházel z jednoho jediného informačního zdroje, kterým byli zaměstnanci dané společnosti. Na základě tohoto zdroje, z něhož zjistili, že je v budovách vydavatelství odstávka elektrického proudu a internetu a že mají zaměstnanci volno, dovodili tvůrci reportáže domněnku, která se stala základem předmětné reportáže, tedy že se vydavatelství Mladá fronta stala cílem policejního zásahu, a která byla zprostředkována divákovi jako informační sdělení. Provozovatel tak zpracoval reportáž, která podává pravdě neodpovídající informace, které neumožňují divákovi vytvořit si vlastní názor na danou problematiku, přičemž ignoroval informace od policie, podle nichž předmětná odstávka byla plánovaná a s aktivitou policie neměla žádnou spojitost, a naopak označil danou odstávku jako pouhou záminku (divák tak byl informován o tom, že volno zaměstnanců vydavatelství je zapříčiněno zcela jinými důvody, čímž bylo podpořeno celkové vyznění reportáže o razii zaměřené přímo proti vydavatelství).

Tvůrci reportáže využili následujících výrazových prvků:

- moderátorské uvedení ze studia: *Tak a teď pro vás máme informace k razii protikorupční policie ve vydavatelství Mladá fronta. Zatím bylo zadrženo devět lidí a provedeno čtrnáct domovních prohlídek. Ano, podezřením na daňovou trestnou činnost se detektivové zabývají už od loňského roku. Škoda má být vyšší než sedm set miliónů korun.*
- komentář reportéra po úvodním shrnutí toho, jakou trestnou činnost policisté sledovali: *Vydavatelství mladá fronta zaměstnává přes pět set lidí a vydává například ekonomický deník E15 nebo týdeník Euro. Vydavatelství také provozuje televizi Metropol TV.*
- pokračování komentáře: *Policisté dnes byli i v pražských Košířích, kde je jedno ze sídel vydavatelství Mladá fronta. Zaměstnanci dostali dovolenou pod záminkou plánovaného výpadku elektřiny.*
- pokračování komentáře: *A stejné to bylo v dalším sídle společnosti, a to v pražských Modřanech.*
- moderátorka ve studiu: *Celá akce protikorupční policie by měla probíhat ještě v těchto chvílích. A přímo před hlavním sídlem vydavatelství v pražských Modřanech máme našeho reportéra Jaroslava Kasnara. Jardo, dobrý večer. Pověz nám, jak to tam teď vypadá, a zatkli někoho policisté přímo v budově?*
- reportér na stanovišti před sídlem vydavatelství Mladá fronta v Modřanech: *Jak sami můžete vidět, tak tady přímo před vydavatelstvím v pražských Modřanech je už absolutní klid. Když policisté vcházeli do jednotlivých budov vydavatelství, tak je zajímaly hlavně listinné důkazy...Všech devět podezřelých prý bylo zatčeno mimo budovy jednotlivých vydavatelství.*

Takovýmto zpravodajským informováním (jednoznačně předloženým jako skutková tvrzení) spojili celý policejní zásah, téma daňových trestných činů, všechny zatčené osoby apod. jednoznačně s předmětným vydavatelstvím, čímž informovali diváky zjevně nepravdě.

Tvůrci reportáže zpracovali reportáž tak, že ta divákovi poskytuje pouze jediný závěr, a to že protikorupční policie vyšetřuje osoby a dění přímo v předmětném vydavatelství, ačkoliv to pravdou nebylo. Tvůrci reportáže přímo informovali o razii ve vydavatelství, přičemž to podložili záběry na sídlo vydavatelství v Modřanech, od kterého dokonce následně vysílali živý vstup reportéra s tvrzením, že je v daném sídle už klid, tedy že už razie skončila.

To, že se policie zabývá předmětným vydavatelstvím, bylo tedy divákovi na základě takového zpracování reportáže předloženo jako jednoznačný a holý fakt, přičemž v reportáži zaznělo, že je zde spekulace, že celý zásah souvisí s majitelem vydavatelství. Skutečnost byla přitom obrácená. Zásah policie se týkal aktivit majitele daného vydavatelství a osob s ním spojených a skutečnost, že jde o záležitost vydavatelství Mladá fronta, byla pouhou spekulací. Tvůrci reportáže tak poskytli divákům informace, které neodpovídali skutečnému stavu, a dokonce celou záležitost zcela obrátili, když za spekulace uváděli jediné oficiálně dostupné informace a za nosnou a danou skutečnost spekulace, které se tou dobou šířily.

Takovouto práci s informacemi a s jejich zdroji nelze přitom hodnotit jako v souladu s povinností objektivního zpravodajského informování veřejnosti ze strany provozovatele vysílání, neboť ten v zájmu odvysílat senzační informaci ignoroval nezbytnou součást novinářské (zpravodajské) práce, a to ověřit si získané informace z více zdrojů a poskytnout divákům informace, které odpovídají realitě, neboť to je hlavním cílem zpravodajství jako takového.

Pro úplnost Rada dodává, že nevyčítá provozovateli snahu odvysílat informaci senzačního charakteru, ale to, že divákovi poskytnul nepravdivé informace a jako holý fakt mu předložil něco, co neodpovídalo realitě, čímž jej zmanipuloval k jedinému závěru a znemožnil mu utvořit si na danou problematiku vlastní názor, respektive dospět k vlastním závěrům na základě zpravodajstvím zprostředkovaných informací odpovídajících reálnému základu). Provozovateli je vytýkáno porušení povinnosti informovat veřejnost objektivně.

(b)

Dle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. je provozovatel vysílání povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivní a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Při právní kvalifikaci věci byla Rada vedena mimo jiné názorem Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku ve věci č. j. 3 As 6/2010 uvedl, že zákon č. 231/2001 Sb. ukládá ve svém § 31 odst. 3 provozovateli vysílání povinnost „zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti“. Zákon tedy rozlišuje jednak mezi zpravodajstvím a publicistikou, jednak mezi zásadou objektivit a zásadou vyváženosti. Jelikož mají všechny tyto pojmy v žurnalistické doktríně poměrně ustálený obsah, považuje Nejvyšší správní soud za žádoucí pro adekvátní posouzení věci, pojednat krátce o významu, který uvedeným pojmům přikládá právě tato věda.

Zatímco úkolem zpravodajství je „pohotově přinášet věcnou informaci o aktuální události“, přičemž by tato neměla obsahovat jakékoli emotivní výrazy, vulgarismy, slangová či argotická vyjádření, účelem publicistických sdělení je informace komentovat a hodnotit, své adresáty pak „získávat, přesvědčovat a vybízet“, k čemuž jsou oprávněna využívat obrazných a expresivních vyjádření tak říkajíc dle libosti. (Blíže srov. Jaroslav Bartošek: *Žurnalistika; Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci; 1997; s. 51 a násl.*) Smyslem zpravodajství je tedy výlučně veřejnost nezaujatě informovat, teprve cílem publicistiky veřejné mínění ovlivňovat (nikoli však manipulovat). Zájem na rozlišování obou žurnalistických odvětví je v pravém slova smyslu „veřejný“, neboť pouze kvalitním zpravodajstvím informovaná veřejnost je s to činit si na mediálně zprostředkované události názor, případně se k určitému publicistikou prezentovanému názoru „kvalifikovaně“ přiklonit. Nerozlišuje-li provozovatel vysílání mezi zpravodajstvím a publicistikou a předkládá-li divákovi (posluchači) pouze jakési hybridní „komentované zprávy“ na straně jedné a skutečné komentáře na straně druhé, výrazně tím posiluje manipulativní potenciál svého vysílání a naopak omezuje prostor pro žádoucí kvalifikované utváření názorů, na jejichž konstruktivním střetávání je demokratická společnost vybudována (viz. Vladimír Čermák: *Otázka demokracie; Academia; Praha; 1992; s. 26*). Ona „komentovaná zpráva“ je o to nebezpečnější, o co nepozorovaněji, subtilněji působí, neboť divák (posluchač) s názorem obsaženým v takovém sdělení vědomě nepočítá a často jej přijímá automaticky za svůj spolu s informací (je-li ve sdělení jaká). Dle odborné literatury lze pak zásadou objektivit rozumět znak zpravodajství, „které se pokouší věcně, nestranně a nemanipulativně oddělit zprávu od komentáře“. Ústřední charakteristikou takového postupu je „zásadní ověřování pravdivosti výpovědí“. Zásada objektivit předpokládá referování bez emocí a používání neutrálních výrazů (Michael Kunczik: *Základy masové komunikace, Karolinum, Praha, 1995, s. 111*). Pojem objektivita tedy v sobě zahrnuje hned několik aspektů, z nichž za rozhodné považuje Nejvyšší správní soud správnost (či přesnost), tzn. že zpráva odpovídá skutečnosti, transparentnost, tj. že žurnalista uvádí své informační prameny, a věcnost, tj. že novináři do zprávy nevkládají svá vlastní hodnocení – blíže srov. Schulz/Reifová a kol.: *Analýza obsahu mediálních sdělení; Karolinum; Praha; 2004; s. 52 a násl.* Nevzájemnost je pak třeba rozumět skrytou formu stranickosti, kdy jsou v určité kontroverzní situaci některé názory potlačovány ve prospěch názorů jiných. Jinými slovy spočívá zásada vyváženosti v požadavku na „rovnoměrné zastoupení politických alternativ, co do rozsahu a úpravy zpravodajství“ (op. cit., s. 61). Z výše uvedeného vyplývá, že důraz na důsledné dodržování zásad objektivit a vyváženosti bude u zpravodajství o poznání větší, než jak tomu bude v případě pořadů publicistických. Minimálně aspekt věcnosti se pak v publicistice z povahy věci neuplatní vůbec. Lze tedy shrnout, že míra tolerance vůči případným prohřeškům proti zákonem postulovaným zásadám objektivit a vyváženosti bude různá v závislosti na tom, půjde-li o pořad publicistický, či o zpravodajskou relaci.

Stěžejní tedy v tomto případě zároveň je, že se v případě pořadu Zprávy FTV Prima, respektive reportáže Policejní razie ve vydavatelství Mladá fronta v Modřanech, dne 13. září 2013 od 18:55 hodin na programu Prima, jednalo o pořad zpravodajský a zpracované téma mělo významný politicko-sociální rozměr.

(c)

Pojmy objektivita a vyváženost jsou neurčité právní pojmy. Rada má za to, že objektivita a vyváženost jsou pojmy běžně užívané a relativně snadno srozumitelné a jejich obsah lze považovat za obecně známý, nicméně Rada interpretuje pojem objektivit jako věcný, nestranný, nepředpojatý, neutrální, správný, úplný, přesný, předmětný, držící se faktů. Principy objektivit a vyváženosti tak zpravidla jsou fakticita a nestrannost, přičemž fakticita se dosahuje věcnou správností, ověřováním informací a relevancí (významností) a nestranností vyvážeností a neutralitou.

IV.

Rada na základě shromážděných podkladů a jejich hodnocení dospěla na svém 11. zasedání dne 27. května 2014 k závěru, že provozovatel FTV Prima, spol. s r.o. výše uvedeným jednáním porušil povinnost uvedenou v § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., tedy povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivnosti a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě, čímž se dopustil správního deliktu podle ustanovení § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., za který lze uložit pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč.

Pokud Rada dle § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. zjistí, že provozovatel vysílání porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky udělené licence, upozorní jej na porušení tohoto zákona a stanoví mu lhůtu k nápravě, která musí být v souladu s ustanovením § 59 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. přiměřená charakteru porušené povinnosti. Pokud by účastník řízení uvedenou povinnost nadále neplnil, bude Rada, v případě dalšího zjištění stejného porušení zákona o vysílání po stanovené lhůtě k nápravě, oprávněna ve správním řízení uložit sankci v souladu s příslušným ustanovením zákona č. 231/2001 Sb.

Na porušení ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., které bylo způsobeno uvedením nepravdivých a zkreslujících informací vycházejících ze zjevně neověřeného zdroje, byl již provozovatel upozorněn.

Jako příklad lze uvést upozornění na porušení předmětného ustanovením od vysílání pořadu Zprávy TV Prima, respektive reportáže o sebevražedném pokusu dívky v Kladně, dne 21. října 2008 od 18:55 hodin na programu Prima televize, které bylo provozovateli vysílání doručeno pod č.j. drd/6394/2009 dne 17. září 2009.

Provozovatel byl tímto s dostatečným předstihem informován o tom, že k porušení zásady objektivního informování dochází uvedením nepravdivých a neověřených informací s výrazným dopadem na hodnotu reportáže (celkové předávané informace). Citováno z daného předchozího upozornění: *Tato informace, jež byla nepravdivá, byla v reportáži uvedena opakovaně, byla zdůrazněná a byla zařazena jako podstatná informace. Tato informace však nebyla žádným způsobem ověřena, jak vyplývá ze samotné reportáže. (...) Z obsahu reportáže nelze dovodit, zda se jedná o informace, jež byly ověřené, neboť jak bylo posléze prokázáno, byly nepravdivé.*

Dle názoru Rady tak tvůrci reportáže (provozovatel vysílání) s dostatečným předstihem věděli, jakého jednání se mají vyvarovat, pokud chtějí připravit a odvysílat reportáž, která nebude v rozporu se zákonem č. 231/2001 Sb. Tvůrcům reportáže bylo známo, že nesmějí odvysílat reportáž, ve které budou diváky informovat na základě neověřeného zdroje informací, neboť tím mohou odvysílat pravdě neodpovídající informace (což se následně stalo, jak potvrdilo postupné objasňování daného policejního zásahu).

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 3. dubna 2012, č.j. 6 As 26/2010 – 101, *předchozí upozornění platí „věčně“ (po dobu, po kterou provozovatel má licenci či registraci) a po provozovateli je (...) spravedlivé požadovat, aby upozornění, jichž se mu dostalo, schraňoval a řídil se jimi po celou dobu platnosti licence či registrace, neboť jako profesionál v oboru televizního či rozhlasového vysílání jistě může nastavit vnitřní mechanismy svého fungování tak, aby ti jeho zaměstnanci nebo jiní spolupracovníci, jejichž jednáním může dojít k porušení provozovatelových povinností podle zákona o vysílání, byli o předchozích upozorněních regulátora patřičně informováni a o jejich obsahu a důsledcích proškoleni.*

V.

V souladu s § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč, pokud provozovatel neplní povinnosti podle § 31 odst. 2 a 3.

Rada dospěla k závěru, že jsou dány všechny zákonné podmínky pro uplatnění sankce ve formě pokuty v mezích zákona č. 231/2001 Sb. a rozhodla dle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., o uložení pokuty ve výši **100 000,- Kč**.

Rada byla omezena horní a dolní hranicí stanovenou zákonem a při stanovení výše pokuty byla vedena následujícími úvahami:

Podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Pořad byl do vysílání zařazen na programu Prima, který je plnoformátovým programem, který obsahuje pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové, dokumentární, hudební a vzdělávací, a který není zaměřen pouze na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy. Divácká obec tohoto programu je tak značně široká.

Zároveň postavení provozovatele na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti výchovy, kultury a zábavy lze v daném případě pro daného provozovatele charakterizovat takto: Provozovatel je komerčním subjektem, jehož hospodářská činnost spočívá v provozování televizního vysílání. Principem komerčního televizního vysílání je snaha o maximální sledovanost. Své vysílání společnost provozuje celoplošně, tudíž její vysílání může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70% obyvatel České republiky. Lze tedy dovodit, že k velkému podílu diváků patří i zvýšená odpovědnost vůči divákům obecně, neboť porušení zákona může mít dopad na jejich velké množství.

S ohledem na pravděpodobný vysoký zásah divácké veřejnosti programem Prima, vycházející z jeho celoplošnosti, má Rada za to, že odpovědnost účastníka řízení je ve srovnání s regionálními a místními provozovateli televizního vysílání vysoká. Dále je třeba však uvážit, že při stanovení výše pokuty nelze brát v potaz rozdíl mezi veřejnoprávním a komerčním subjektem co do jejich zvýšené či snížené odpovědnosti. Rozdíl mezi veřejnoprávním a soukromoprávním subjektem v tomto hledisku je možné shledat pouze, co se týče pozitivně formulované povinnosti, které by měli plnit (co by dělat měli, nikoliv dělat nesmějí) viz rozsudek Městského soudu 5 Ca 162/2009.

Podle ustanovení § 61 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.

Porušení povinnosti stanovené ustanovením § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. je nutné považovat za významný správní delikt, neboť předmětné ustanovení slouží k ochraně jedinců a jejich práva na informace. Předmětnou povinností projevil zákonodárce své vědomí o tom, nakolik významným zdrojem informací elektronická média jsou, nakolik se podílejí na socializačních procesech ve společnosti a nakolik je lze rovněž zneužít k tomu, aby se veřejnosti (posluchačům či divákům) dostalo takových informací, které jsou v zájmu určitých osob či skupiny osob. Z tohoto důvodu předmětné ustanovení vyžaduje dodržování zásad objektivit a vyváženosti, aby byly veřejnosti a jejím členům zprostředkovány informace tak, aby bylo možné vždy si vyvodit vlastní a ničím neovlivněné závěry a názory.

V tomto konkrétním případě došlo ze strany provozovatele k odvysílání zpravodajské reportáže, která přinesla divákům pravdě zcela neodpovídající informace. Veškeré závěry dané reportáže, které byly divákům předloženy jako holý fakt, jako zpravodajská informace či skutkové tvrzení, byly informací nepravdivou, kterou si provozovatel vysílání (tvůrce reportáže) vytvořil sám v době, kdy neměl dostatek informačních zdrojů a vycházel pouze z jednoho (a tedy neověřeného) zdroje. To lze považovat za výrazné porušení povinnosti informovat veřejnost v souladu se zásadou objektivit, neboť tím je veřejnost informována o zcela jiném obrazu společenského dění a médium tak zcela ignoruje svůj hlavní úkol (poskytovat veřejnosti skutečné a nezkrácené informace o veřejném dění), a to v důsledku počínání samotných tvůrců reportáže, kteří neusilovali o poskytnutí informací pravdivých, ale informací vyvolávajících určitou senzaci (pro úplnost: poskytovat informace senzačního charakteru není vždy v rozporu se zákonem; v tomto konkrétním případě tomu však bylo, neboť na úkor tohoto došlo k zanedbání povinnosti nakládat se zdroji informací a k vytvoření si vlastní a pravdě neodpovídající informací).

Předmětné ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. zvláště zdůrazňuje (pojem „zejména“) nutnost dbát na to, *aby nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.* V tomto konkrétním případě nešlo o tento daným ustanovením zvláště zmíněný problém zvýhodňování v rámci celku vysílaného programu, což závažnost věci oproti případům, kdy by tomu tak bylo, zmírňuje. Ve prospěch účastníka řízení je také nutné uvést, že v následujících dnech po dnu, kdy byla odvysílána předmětná reportáž, odvysílal reportáže zabývající se tímto tématem, kterými argumentoval v rámci svého vyjádření a ve kterých již poskytnul větší prostor pro informace hovořící ve prospěch jiných závěrů než těch pravdě neodpovídajících, že policejní razie souvisela s vydavatelstvím Mladá fronta a.s.

Ohledně otázky míry zavinění je jisté, že obsah reportáže účastník řízení mohl sám ovlivnit, neboť reportáž byla vyrobena na základě jednání jeho zaměstnanců plnících své povinnosti související s jejich zaměstnáním, tedy přímo účastníkem řízení (provozovatelem vysílání) samotným, který je za obsah reportáže a za její celkové vyznění plně odpovědný.

Předmětná reportáž byla odvysílána v rámci pořadu Zprávy FTV Prima, který je hlavním zpravodajským pořadem účastníka řízení, jedná se tedy o hlavní pořad, kterým účastník řízení veřejnosti zprostředkovává informace o aktuálním dění. Rada se pokusila v průběhu správního řízení zjistit konkrétní údaje o sledovanosti daného pořadu, a to prostřednictvím Asociace televizních organizací, jejímž členem účastník řízení je, nicméně účastník řízení k poskytnutí takovýchto údajů Asociaci televizních organizací souhlas neudělil. Tyto údaje, související s kritériem rozsahu závadného vysílání, tak nebylo možné posoudit, ať už ve prospěch, či neprospěch účastníka řízení. Dosah závadného vysílání je z hlediska celoplošného vysílání daného programu, které může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70% obyvatel České republiky, nutné vnímat jako vysoký.

Ve vztahu k předmětnému pořadu, respektive reportáži, nelze o případném finančním prospěchu a o jeho konkrétní výši hovořit. Nepodařilo se totiž nikterak prokázat, že by odvysíláním předmětné reportáže provozovateli vzniknul jakýkoliv finanční prospěch. Tato skutečnost tak nemá na stanovení výše pokuty vliv.

Stanovisko věcně příslušného samoregulačního orgánu Rada neobdržela. Ani tato skutečnost tak nemá na stanovení výše pokuty vliv.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že veškerá kritéria, která bylo v této souvislosti možné aplikovat a která tedy mají vliv na výši pokuty, hovoří v neprospěch účastníka řízení a směřují Radu k uložení vysoké pokuty (pokuty pohybující se při horní hranici podle zákona). Je však také nezbytné přihlídnout k významné skutečnosti, a to k tomu, že se v tomto případě nejednalo o zvýhodňování určitých zájmových či názorových skupin v rámci celého vysílání, ale o „prosté“ věcně nesprávné a na neověřených zdrojích založené informování, které nesledovalo žádný cíl ve prospěch či neprospěch určitého jedince či skupiny, a že provozovatel v krátkém časovém odstupu odvysílal reportáže další, zabývající se tímto tématem, kterými argumentoval v rámci svého vyjádření a ve kterých již poskytnul větší prostor pro informace hovořící ve prospěch jiných závěrů než těch pravdě neodpovídajících, že policejní razie souvisela s vydavatelstvím Mladá fronta a.s. Tím mohlo dojít k zmírnění negativního důsledku předchozí reportáže, respektive reportáže, za jejíž odvysílání Rada uděluje pokutu. Na základě toho přikročila Rada k uložení pokuty v naopak dolní sféře rozmezí určeného dolní a horní hranicí podle zákona.

Rada má za to, že zřetelně vysvětlila všechny úvahy, kterými byla při posuzování pořadu vedena. Všechny podklady pro její rozhodnutí nasvědčují správnosti její úvahy o porušení povinnosti uložené ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb.

Rada na základě shromážděných podkladů dospěla k závěru, že provozovatel, FTV Prima, spol. s r.o., výše uvedeným jednáním porušil svoji povinnost podle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., čímž se dopustil správního deliktu podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., za který lze uložit pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč. Za spáchání tohoto správního deliktu uložila Rada pokutu 100 000,-Kč (slovy: jedno sto tisíc korun českých).

VI.

Vzhledem k tomu, že správní řízení vyvolal účastník řízení porušením své právní povinnosti, uložila mu Rada v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí v souladu s ustanovením § 66 zákona č. 231/2001 Sb., lze podat žalobu k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Podání žaloby má odkladný účinek.

V Praze dne: 27.5.2014

Ivan Krejčí
*předseda Rady
pro rozhlasové a televizní vysílání*